bloc-notes

CHESTIA ZILEI

Mărinimie românească şi procedee... occidentale

Evenimentele din ultimul timp ne-au făcut să ajungem la neplăcuta constatare a desconsiderărei — dincolo de hotare — a spiritului românesc în general.

Dincolo de graniţele ţărei, elementul românesc este tratat cu strigătoare nedreptate.

Am arătat eri procedeul utilizat de oficialii concursului automobilist cu punct final la Monte Carlo, spre a îndepărta din primele rânduri ale clasamentului pe alergătorii români.

Cu o zi înainte avuseserăm alte două exemple de vitreg tratament din partea străinilor.

La Liège, Gheorghe Popescu, campionul României la categoria pană şi Ilie Petrescu campion naţional semi-greu, la Charleroi, au fost declaraţi învinşi, în faţa unor adversari pe cari îi dominaseră copios.

Deci, în prima situaţie, francezii şi în cea de a doua, belgienii, au asuprit pe cei cari arborau culorile noastre.

In ambele cazuri, răul tratament a fost aplicat sportivilor României de către reprezentanţi ai rasei latine.

Desigur că aceştia au considerat că o ţară nu prea veche în sport, nu are dreptul să se afirme în acest domeniu şi dacă totuşi isbuteşte, purtătorii ei trebue să cunoască vitregia unor purtări de fraţi mai civilizaţi.

Pocedeul nu ne surprinde. Ne-am obişnuit cu el. Din păcate însă, ne încăpăţânăm să nu tragem din el învăţăminte folositoare şi aceasta pentru motiv că, românul este din firea lui, gazdă bună.

Cine a vizitat România şi nu a plecat dela noi pe deplin satisfăcut şi cu regretul că numai poate rămâne pe meleaguri atât de ospitaliere?

Recent automobilistul maghiar Wiesengrund ne-au lăudat ţara, făcând ziarelor lor declaraţii dintre cele mai măgulitoare, astfel că pretutindeni blândeţea, bunăvoinţa şi corectitudinea românească sunt cunoscute.

Din păcate, când reprezentanţii noştri trec graniţele ţărei, nu întâlnesc acelaş omenos tratament.

Uitându-ne în urmă ne reamintim de mulţi boxeuri străini cari au plecat din România, cu victorii pe care nu le meritau, dar cari li s'au acordat, pentru motivul că judecătorii noştri preferau să-şi asuprească compatrioţii decât să rişte să nedreptăţească pe oaspeţi.

Mărinimia românului nu a fost însă aproape niciodată preţuită la justa ei valoare şi mulţi dintre acei străini cari au recunoscut în ţară verdictul care le aducea o înfrângere în palmares, ne bârfeau imediat ce ajungeau pe pământul ţărei lor.

Să mai reamintim de purtarea cu totul ne la locul ei a managerului Dortignac care venind în Bucureşti cu pensionarul său Aderson a făcut, când s'a întors la Paris, să apară în ziarul «L'Auto» articolul «Boxul la ţigani», de tristă memorie pentru cel care l-a inspirat?

Ar fi multe de scris pe chestia vitregului tratament ce se aplică sportivilor români, ori de câte ori ei trec graniţele ţărei. Renunţăm însă să mai prelungim rândurile de faţă, în speranţa că, odată şi odată, românii vor isbuti, prin performanţele lor să împiedice orice mistificări.

Aurel Toma a făcut începutul. Ceilalţi nu vor întârzia să-i imite exemplul, răsbunând în acest fel pe acei cari făcând parte din generaţiile de sacrificiu, au avut ghinionul să se nască cu câţiva ani mai devreme.

Jenny Dumitrescu

Dela lume adunate

DIN CAMPIOANA OLIMPICA, INFIRMIERA LA COPII

La Olympiada dela Berlin, Olanda a ocupat locuri de cinste datorită excelentelor sale concurente la probele de nataţie.

Dintre aceste concurente, d-ra Mastenbroeck, a cucerit cele mai mari onoruri, — fiind cea mai proeminentă revelaţie a olimpiadei nautice — cucerind două campionate.

Un astfel de succes, în America, ar fi însemnat calea gloriei asigurată, iar propunerile şi angajamentele cele mai surâzătoare ar fi abundat.

In ţara brânzei şi a lalelelor, lucrurile însă sunt cu totul altfel decât peste ocean.

Scufiţele olandezelor s'au umflat de mândrie, că o compatrioată a lor a reuşit un dublu campionat olimpic, însă entuziasmul lor nu a atins limitele exuberanţei americane.

Domnişoara Mastenbroeck a urmat — odată întoarsă în ţară — să continue viaţa obişnuită.

Ceva mai mult a fost prinsă de grijile cotidiene în aşa măsură încât s'a văzut nevoită să abandoneze sportul.

Şi ce e mai curios, nu abandonează, sportul numai de dragul vre-unui angajament la vre'un muzic hall, nici din cauza vre'unui bărbat care i-a răpit libertatea, ci pentru a se consacra meseriei de... infirmieră la copii.

SEX APEALUL SKY-EUZELOR AMERICANE

La toate concursurile mondiale femenine, unde Statele-Unite sunt reprezentate, americancele atrag atenţia întregului public.

La campionatele mondiale de sky dela Chamoniu, Statele Unite a prezentat o echipă de opt admirabile concurente bine făcute, graţioase şi de un sex apeal irezistibil.

Insăşi temperatura nu a putut rezista căldurii radiate de ele, şi concursurile au suferit din cauza lipsei de zăpadă...

Sonia Henie la Hollywood

Fosta campioană mondială de patinaj artistic — Sonia Henie — a fost angajată, după cum se ştie, să filmeze la Hollywood. In clişeul nostru. este Sonia Henie, aşa cum va apare în primul ei film.

N'o să mă mai stropeşti cu maşina...

Noul cod penal a căpătat în România — şi asta în foarte scurt timp — o popularitate pe care nici o tipăritură n'a cunoscut-o, exceptând, bineînţeles, Biblia.

Lesne îşi poate închipui oricine ce... suprafaţă a căpătat noul cod, dacă vom spune că toată lumea, îngrozită, fredona refrenul ameninţător :

— Nu mai e voie să înjuri de mamă, că noul cod penal pedepseşte».

Deci, noul cod stătea ca sabia lui Damocles asupra tuturor capetelor cari scot — în medie — cel puţin şapte înjurături pe zi.

Dar iată că acest nou şi indezirabil cod se adresează şi sportivilor. Mai precis, automobiliştilor.

Inainte vreme, dacă din mila Domnului încropeai câteva biete milioane şi-ţi cumpărai o maşină, liber erai să călătoreşti cu ea cum îţi plăcea. Puteai, adică, să mergi la pas, să sbori sau, eventual, nici una nici alta. Marele avantaj însă, al vechiului regim consta în faptul că erai în dreptul tău să intri cu maşina în plină viteză printr'o băltoacă şi să faci un duş cu noroi întregei populaţii din sectorul prin care treceai.

Te uitai apoi dela volan cum se şterg cetăţenii cu batista pe ochi, pe nos, pe paltoane, cum scuipă lut şi argilă, iar tu le făceai bezele, pentruca în strada următoare să guşti din voluptatea de a stropi o rochie de «crêpe de chine» sau de voal...

Vremurile acelea fericite s'au dus însă...

Dovadă, sumedenia de procese intentate imprudenţilor şofeuri cari, după intrarea în vigoare a noului cod penal, au mai avut totuşi curajul să picteze cu noroi hainele oamenilor.

Şi cum acest nou gen de pictură cade în prevederile noului cod, iată-i pe bieţii şofeuri cu sinistra perspectivă de a ajunge la juraţi.

Ce e de făcut? Oricât de drastică ar fi legea, maşina nu se sperie, şi când trece prin noroi, tot stropeşte.

Să meargă mai încet, nu se poate, că d'aia e maşină, ca să sboare...

Să oprim ploile, ca să evităm noroaiele, iar nu se poate căci orice sistem am întrebuinţa, ies paparudele şi gata băltoacele.

Un şofeur intelectual şi ingenios a venit cu o propunere: pietonii să meargă pe stradă, iar automobilele pe trotoar.

Nici ideea aceasta n'a fost aplicabilă, din cauza firmelor scoase în afară, cari ar fi împiedicat circulaţia automobilelor cu caroseria mai înaltă.

Contra ploilor, contra roţilor cari improşcă noroi şi contra noului cod penal, nu se poate face nimic.

Automobilele vor continua să stropească, iar cei stropiţi să acţioneze în judecată.

Singura soluţie — salvatoare — ar fi aceea să renunţăm la maşini.

Cu asta s'ar duce însă cel mai frumos vis, s'ar spulbera cel mai înalt ideal al oricărui cetăţean: să te stropească cu maşina...

A. Nol

Ancheta noastră

CE SE VA ORGANIZA LA VARA

Gh. Popescu, Sandu Ion şi Şerbănescu vedetele primelor gale de box din vară

Un nou campionat european în perspectivă

Un reportaj de box este complect inactual acum în plină şi destul de viforoasă iarnă.

Momentan, boxul trăeşte la noi doar prin antrenamentul îndârjit al boxeurilor, prin aventurile quasi-pugilistice ale lui Spakow şi prin... vizitele oficialilor la sălile de box.

Şi totuşi, deşi s'ar putea crede altfel, pasiunea spectatorilor pentru box este într'o continuă şi febrilă ascensiune. Reuniunea înghesuită de curând în sala «Roxy», a repurtat un succes de asistenţă pe care doar imposibilitatea lărgirii sălii — printr'o deplasare subită a pereţilor — nu l-a înălţat la cifre de veritabil record.

Este explicabil deci, interesul pe care îl manifestă cititorii «*Gazetei Sporturilor*» — prin numeroase telefoane cari ne-au fost date — pentru mişcarea pugilistică, şi întrebarea care flutură depe acum, insistent şi din ce în ce mai difuzat: «*Ce se va organiza la vară, în materie de box?... Unde, şi cu cine?...*

LA ARENELE ROMANE

Evident, nu se poate preciza, depe acum, calendarul organizărilor de box dela vară.

Un contur al acestui calendar, însă, poate fi trasat. Iar o precizare poate fi făcută depe acum. Cantonate anul trecut — în cea mai mare parte — la «Venus», viitoarele reuniuni vor fi prezentate — toate — la «Arenele romane».

De ce?...

Fiindcă «Arena Venus» s'a dovedit prea încăpătoare, chiar şi pentru organizarea de viforos răsunet a campionatului european Toma Aurel — Decico.

Iar vizibilitatea pentru acest gen

TOMA AUREL

de spectacole, este incontestabil mai bine servită de amfiteatrul «Arenelor romane», decât de dreptunghiul prea resfirat al «Arenei Venus».

In privinţa matchurilor cari vor fi prezentate, este fireşte prematură orice precizare.

Dificultăţile organizărilor au impus totuşi tratative cari au început depe acum.

Se poate afirma, deaceia, că vedetele primelor gale de box dela «Arenele romane» au şi fost fixate. Gh. Popescu, Sandu Ion şi Şerbănescu vor fi cele trei nume cari vor gira succesul primelor organizări în aer liber, din acest an.

Deoarece gruparea «Prahova Box Club» va patrona primele organizări, prezenţa lui Gh. Popescu, pe programul acestor organizări, este indiscutabilă.

Sandu Ion, a cărui carieră la Paris i-a cimentat titlul de star, va figura deasemeni pe programul primelor reuniuni. La 15 Martie, Sandu Ion se va reîntoarce în ţară pentru a-şi aranja — însfârşit — situaţiunea militară.

Utilizarea lui va fi deci, posibilă.

In ceiace-l priveşte pe Şerbănescu, acesta va veni — ca şi anul trecut — să-şi facă vacanţa în ţară. Prezenţa sa pe programul câtorva reuniuni, va fi deci, indiscutabilă.

MATCHURI PROBABILE

Cu aceste trei vedete, matchurile probabile pot fi uşor întrevăzute.

De altfel, pentru câteva din ele, tratativele au şi început.

Pentru Gh. Popescu, d. avocat Jean Chiţu, vizează — de multă vreme — o întâlnire cu Tamagnini. Intâlnirea aceasta fusese programată în cadrul galei Toma Aurel — Decico, organizată la Venus.

In ultimul moment însă — rănit grav la antrenament — italianul a fost obligat să forfaiteze. Managerul său, Gramegua, care a fost atunci în Capitală, a făgăduit — şi şi-a confirmat recent intenţiunea — de a face matchul în cursul acestui an.

Intâlnirea Gh. Popescu — Tamagnini este deci, aproape sigură.

In cazul unei victorii, ploeşteanul va fi opus apoi — în cadrul unei organizări de mari dimensiuni — lui Holtzer, pentru campionatul Europei la categoria pană.

Sandu Ion va fi verificat, la început, cu doi «cocoşi» buni, din ţară.

Apoi, i se vor face revanşele cu învingătorii săi — discutabili — dela Paris: în primul rând, cu Huguenin.

In ceiace-l priveşte pe Şerbănescu, nu s'a luat nici-o hotărâre. Se aşteaptă — date fiind dificultăţile pe cari acesta le face în mod obişnuit — sugestiile sale.

Dar chiar cu-atâta numai, cu perspectiva matchurilor Gh. Popescu — Tamagnini, Sandu Ion — Huguenin şi campionatul european Gh. Popescu — Holtzer, viitorul sezon pugilistic se anunţă sub reflectoare de colorit foarte viu.

TOMA AUREL SI SPAKOW IN ŢARA

La toate acestea se poate adăuga probabilitatea revenirii în ţară a lui Toma Aurel — a cărui activitate în America a şi fost torpilată cu o suspendare — precum şi a lui Moţi Spakow, care deşi pleacă, n'a renunţat la intenţiunea unor matchuri pe ringurile ospitaliere ale Capitalei.

*

In ansamblu, deci, perspective interesante pentru un sezon, pe care îl vestesc momentan doar interesul spectatorilor pentru box, antrenamentul asiduu al boxeurilor şi vizitele protocolare ale oficialilor, la sălile cu boxeuri şi activitate destul de redusă...

George Fulga

CULISELE

D. Nae Lucescu, fost casier al federaţiei române de football, a fost, este şi va fi o statornică simpatie a noastră.

Afecţiunea aceasta nu-l readuce la casieria Federaţiei de football, (deşi anumiţi confraţi l-ar dori din nou şi pentru totdeauna, mânuitor al fondurilor federale...). Totuşi, d Lucescu o apreciază.

Dovadă este faptul că ne caută adesea şi ne mărturiseşte grijile pe cari i le furnizează singura sa îndeletnicire actuală de sport: clubul «Unirea Tricolor» .

— Nu ştiu ce să-i mai fac !... — ne spunea eri starostele destinelor foot ballistice ale Oborului. Echipa asta m'a speriat. Am încercat toate soluţiile şi nu vrea de loc să salte în clasament. S'a fixat burghez spre coada erarhiei şi nu mai vrea să mişte de loc, în sus. Parc'ar fi un balon desumflat.

— Umflă-l din nou !...

— Trebue, a convenit d. Lucescu, fiindcă altfel mă umflă prietenii. Am acum un plan nou. Dacă nici cu ăsta nu reuşesc, nu-mi mai rămâne decât o singură soluţie.

— Care ?...

— Să schimbe... sectorul. Dacă în sectorul de negru nu reuşim să mai avem o situaţie roză, voi cere Primăriei să ne transfere în sectorul de... Verde. Verdele, cel puţin, însemnează speranţă.

— Bine, bine, dar la Verde sânt venusiştii.

— Ei şi ?... a ripostat logic d. Lucescu. Să-i transporte la Negru. Ce caută «negrii» la «Verde»?...

Profesiunea de organizator implică la noi un cortegiu întreg de riscuri: discuţii cu boxeurii, tocmeli cu managerii, incidente cu oficialii, perspectiva unui timp nefavorabil şi pagube materiale.

Toţi organizatorii, dela d. Radu Ottulescu până la d. Jean Chiţu (trecând prin d. Coco Sufrin şi d. Popel Ionescu..) au suferit aceste riscuri inevitabile.

Un singur Dickson (fost asociat al d-lui Aurică Niculescu la două reuniuni) a îmbogăţit lista cu un risc pe care el singur l-a suportat. După două gale cu importante pagube materiale susnumitul Dickson s'a trezit... însurat cu fosta soţie (nostimă şi uşurică) a unui fost campion (cârn şi greu) al boxului românesc.

Performanţa este, indiscutabil, impresionantă. Căci, din acest punct de vedere, junele şi sentimentalul Dicksonel a întunecat dintr'o dată bătrâna glorie a veteranilor Dicksoni (dela d. Radu Ottulescu până la d. Jean Chiţu, trecând prin d. Coco Sufrin şi d. Popel Ionescu).

Se pare însă, că performanţa aceasta pugilisto-conjugală, cu tot titlul de campion pe care îl confe ră, e greu de purtat prea multă vreme.

Căci eri, junele Dicksonel ne-a anunţat «oficial» că vrea din nou să organizeze. Şi că, pentru la vară, caută asociat cu o singură şi indispensabilă calitate: să fie neînsurat.

Casierul unui club de football din Ardeal a fost prins — ca să zicem aşa — cu mâna, în casa de bani a grupării.

— Ce sport e ăsta d-le ?.. l-a interpelat preşedintele grupării, stupefiat de această nouă şi productivă ocupaţiune atletică.

— Football!... i-a explicat casierul cu o mină candidă şi sportivă.

— Cum football ? Football cu mâna stângă ?...

— Nu din acest punct de vedere!... a ripostat casierul, calm. Fotballul este joc de «asociaţie». M'am «asociat» şi eu cu banii clubului, şi fac, deci, football...

«Driblingul» acesta, de o logică nu tocmai exemplară, pare să fi învins revolta conducătorilor grupării «driblată», în fonduri. Dovadă că chestiunea n'a fost «passată» Parchetului, pentru «penaltyul» legal şi inevitabil, fiind rezolvată cu o simplă «lovitură liberă» aplicată casierului care a fost lăsat liber şi nepenalizat.

Castor

Campionatul Americei de Sud

BUENOS-AIRES, (Intersport.)— 35.000 spectator au asistat, pe stadionul San Lorenzo, la ciocnirea Uruguay-Brazilia toate oficialităţile erau de faţă. Reţetă a atins suma de 20.402 pesos. Matchul a fost condus de arbitrul argentinian Macias. Nici o persoană nu a regretat deplasarea, căci matchul a fost interesant şi a arătat pe Urugnay sub o lumină din cele mai bune.

Brazilia a câştigat cu 3-2, însă tot atât de bine se putea întâmpla ca victoria să revină taberei adverse. Uruguayenii au jucat cu o voinţă admirabilă, cu un elan îndrăcit pentru a se reabilita şi au reuşit din plin.

Un minut după începere, Villadonica pătrunzând fulgeraător printre fundaşii brazilieni, deschide scorul. S'a observat atunci că în echipa Braziliei apărarea lăsa mult de dorit faţă de comportarea mijlocaşilor şi atacanţilor. Mai ales linia ofensivă este admirabilă. Poate fi asemuită cu aceia a «Wunderteam»-ului austriac, pe vremea când Sindelar era în mare formă.

Şi Brazilia domină, desfăşurând un football care smulge aplauzele asistenţei.

«Carioca» (este numele curent al jucătorilor Brazilei) au trebuit să se întrebuinţeze 35 minute pentru a obţine egalarea.

Repriza doua a avut un cu totul alt aspect. Jocul a devenit dur şi partida şi-a perdut completamente atracţia.

Echipa braziliană, mai ales apărarea, s'a enervat. In minutul 66, Piriz aduce avantajul de partea echipei Uruguayului. Şase minute mai târziu, Babia egalează iar în minutul 78, Nighino aduce victoria Braziliei, în mijlocul unor nesfârşite urale.

Prea bine au mers lucrurile până în acest moment pentru ca să nu avem de înregistrat şi un incident neplăcut. După vre-o trei minute dela marcarea ultimului goal, Vasella încearcă să-şi însuşească o minge pe care portarul brazilian o stopase plojând. Din nefericire, în loc să lovească în minge, piciorul său întâlni faţa goalkeerper-ului.

Brazilienii au reacţionat imediat. Neadmiţând asemenea mijloace, se produce un pugilat. La bătaie intervin şi rezervele. Poliţia intră pe teren urmată de pompieri cari au în mână furtunuri cu apă....

După cinci minute de busculadă, spiritele sunt oarecum calmate şi matchul continuă lipsit de atracţie. Voind să-şi conserve avantajul, brazilienii joacă numai cu out.

*

La 21 Ianuarie a avut loc singurul match nul din întregul turneu. A fost reuşit de Peru şi Chili, care au jucat tot pe stadionul San Lorenzo.

Doar şase mii spectatori au urmărit acest match. Dela început, peruvianii dau dovadă de multă hotărâre şi câteva secunde după începere inscriu un goal prin faimosul Alcade. Chili practică un football mai bun, însă Peru conduce ostilităţile. Peruvianii sunt totdeauna în posesia mingii şi acţiunile lor sunt pline de energie. In minutul 24, negrul Alcade marchează un al doilea goal, cu capul. Matchul continuă fără faze deosebite. In minutul 41, Torees reuşeşte primul punct pentru Chili. Cinci minute după reluare, Carmona egalează.

Partida ar fi continuat lipsită de interes, dacă un divertisment neaşteptat nu s'ar fi produs. In ultimele minute de joc, când Chili domină, toate lămpile de pe teren se sting. Scurt circuit sau mâna vreunui interesant ? Adevărul nu a putut fi stabilit.

*

Toate lucrurile ajung la un final. Iată şi mult aşteptatul match Uruguay—Argentina! Se joacă la 23 Ianuarie.

Jocul era fixat pentru orele 10 seara. Incă dela orele 18, publicul s'a îndreptat spre stadion în grupuri compacte, cântând, discutând, făcând pronosticuri.

La orele 20 arena era o mare de capete: 60.000 spectatori. Cu o jumătate oră înainte de începere, asistenţa se poate cifra la 80.000 spectatori.

In fine, la orele 22.15, în faţa unei mulţimi entuziaste, arbitrul chilian Vargas dă semnalul de începere următoarelor formaţii.

Argentina: Estrada, Tarrio, Iribovien; Sastia, Lazatti, Martinez; Concello, Dela Mata, Varollo, Scopelli, Garcia.

Uruguay : Ballestreros, Cadilla, Muniz; Carreras, Galvalisi, Martinez; Caimati, Varella, Roselli, Villadonica, Hhurbide.

Din primele minute de joc, se abservă că Uruguay «vrea» ceva. Surprind prin rapiditatea şi frumoasa factură a jocului practicat. Este confirmarea frumoasei comportări din matchul cu Brazilia.

Şi iată lovitura de teatru. După două minute de joc, Villadonica deschide scorul pentru Uruguay. Argentinienii sunt consternaţi. Este adevărat că joacă neglijent. Centrul half, Lazatti, nu poate face faţă tempo-ului rapid impus de «diavolii roşii».

Atunci se produce un fapt unic: publicul argentinian, săturat de a mai încuraja o echipă fără suflet, trece de partea Uruguay-ului. Aplauzele sunt îndreptate spre vajnicii urugueyeni. De altfel aceste raporturile, echipa lui Cadilla este de nerecunoscut. Jucătorii, loviţi uneori cu intenţie, nu s'au gândit să reacţioneze, ci şi-au văzut mai de parte de treabă. Acest fapt a făcut ca matchul să decurgă normal, tocmai matchul care promitea cele mai grozave bătălii.

La pauză, Uruguay care dominase categoric, conducea cu 1-0. In vestiar, preşedintele Royes Molné era radios şi nu înceta de a încuraja jucătorii.

Trebuie subliniat că în cursul primei reprize toţi jucătorii se comportaseră excelent, mai ales fundaşii. Astfel, Cadilla a făcut o partidă nemaipomenită. Din linia de atac, interul dreapta Varella îşi îndepli-

(Continuare în pag. V-a)